

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ft — Félévre 2 ft — Negyedévre 1 ft. Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schwarz Sándor könyvkereskedése, hová az előfizi- tési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 80 kr. Nyilttér petit sora 80 kr.</p>
---	---	---

Reflexiók. *)

II.

A francia forradalom óta, mely az általános munkaszabadságot az emberiség eredeti, alapjogául proklamálta, a jobbágyság és röghöz-kötöttség bilincseiben sinylett és erő egyszerre kivívta függetlenségét, s a modern Európa összes civilizált népei között a társadalom valamennyi tagjainak nyitva az út szabad pályaválasztásra az anyagi és szellemi foglalkozások minden terén

A középkori feudalizmus túlélt kasztrendszerét fölött megköndült a világszabadság megváltó lélekharangja s megszűnt az ember és emberek közt rendkülömbőség, mert a szabadabb lett munkában mindenki egyformán — nemestült.

Nincs többé szabad emberhez nem illő szolgai foglalkozás; nincs gazdasági jellegű megvetett munka, s a munkások személyisége tekintetében nincs kiváltságokra fektetett semmiféle előjogozat.

Az újkor hódító eszme áramlata

*) Előző számunkból térszűke miatt maradt el Szerk

mint romboló vihar sodorta el a lelkiismeret-, munka-, gondolat- és forgalmi szabadság korlátait, melyek a nemzeti és világlejődésnek megannyi akadályai voltak. Pór és nemes, gazdag vagy szegény között nincs többé különbség személyi jogok tekintetében. A haladás útja tárva mindenek előtt, kinek-kinek szabadságában állván ott érvényesíteni tehetőségeit, ahol éppen legalkalmasabbnak itéli. Művész, orvos, lelkész, bíró, katoná, tanár, könyvkötő, lakatos, vagy akár — *lapszerkesztő* épp úgy lehet a népnek egyszerű gyermeke, mint ősnemes apáknak bibor-bársonyban szítetett ivadékai. Mert a munkára termelt és erő az életközdelemben kivétel nélkül mindenkit — egyenlősít.

És ez így van jól. Az emberiségi társadalom erkölcsi jogrendje elengedhetetlenül megköveteli, hogy a szabadság és egyenlőség a társadalom minden tagjaiban elismertessék s valóban tapasztaljuk is, hogy a civilizált világ jogrendszerének alapját a személyiségnek az ember minőségével való azonosítása képezi.

Azt hinni azonban, hogy e szabadságjogok akár a közt, akár annak

egyeseit korlátlan mértékben illetnék meg, — ellentmondás volna az észnek, mely szükségképp föltételezi, hogy szabadságával mindenki úgy éljen, hogy a mellett a többiek szabadsága is fönállhasson; viszont pedig azon kommunisztikus eszmélet, mely a társadalom minden egyes tagjára néve nemcsak a jogok, de az állapotok tekintetében is a föltétlen egyenlőség eszméjét kívánja dogmává tenni, — teljesen tarthatatlan. Mert tény, hogy a természeti állapotban mindenkinek joga addig ér, ameddig az illetőnek fizikai vagy szellemi képessége kiterjed. Midőn tehát elismerjük a személyiségi szabadságjogot, egyidejűleg korlátot emelünk a — szabadoosságnak.

Mert hogy tényleg megannyian egyenlők volnánk, azt ki sem állíthatja; az egyikben nagyobb az erő, fejlettebb a tehetség, buzgóbb a törekvés, s aránytalanul több a gyakorlati képesség és siker, mint a másiknál. Egyik többet munkál, áldoz és használ a társadalom érdekeinek, mint a másik, aki ezen érdekek fölismeréseig el sem jutott. Nemcsak méltányos, de jogos követelmény tehát, hogy egy társadalom tagjai, annak jogaiban szintoly

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCSÁJA.

~ ~ ~ ~ ~

Hajnalodik az éj, derengő homályon
Tündéri tényt lövel alá a határra
Rózsaszínű ujjá.

Hús Skamander folyó árnyas ligetében
Ragyogva török meg ezer harmat csöppen
A hajnali sugár.

Jobbra kéklő hegyen felgyúlt az ég allja,
Balról a kék tenger hulláma mosdatja
A táj láthatatát.

Megrendül a csendből a hősnek fohásza;
Szerencsét, jó napot Zeusz adj Trójára...
Óh Istenek atyja!

Hajladozó lombnak árnyas sátorában
Fájó szív panaszát busongva csattogja
Fülemile panasza.

ifj. Sófalvi Miklós.

A protekció.

Kezdődik a bölcsönél s a sirnál ér véget.
Nevezetesb válfajai: a születési, jobban
családi, a baráti, mondjuk cimboráskodó, a
hivatalos és a szoknya protekció.

A baráti u. n. cimboráskodó protekció

a mily kevésbé érdemel tisztelgetet, van jogosultsága, annál veszélyesebb.

Ismerünk nagy férfiakat, állambölcseket, politikusokat, írókat, művészeket, a kik a közvetlen közelségből kicsinyekké törpülnek, a kiket a pajtáskodás létrája emelt ama bizonyos magaslattig, mely a köznapiság s a fenséges közötti űrt tölti be.

Tudunk eseteket, hogy előleges és kölcsönös meggyezéssel egyes korlátolt, homályos elemek egymás dicsőítésére, melynek a kezükben levő kürtökön nyilvános kifejezést adtak, szövekteztek.

Nem egyszer nyílt és nyílik alkalmunk olvasni pl. hogy a sajtó esemény számba veszi, ha egyik másik ily feltölt nevezetesség tartózkodási helyét változtatja.

Olvastuk a monarchák személyi viszonyaira vonatkozó hírek között, hogy Umberto a walesi herceg ide-oda utazgatnak, XIII. Leó pápa gyengékedik és nyomban erre, hogy X. Y. a mi kedves barátunk, a kiról ennél egyebet sem olvastunk soha, pl. bir tokaira utazott stb.

Tudunk, ismerünk akadémikusokat, kik helyesen írni nem tudnak és hallhatatlanok soraiba iktattattak.

Ismerünk írókat, szerkesztőket, kiknél e névre éremsz egy talusi értelmes, tollfor-gató segédjegyző.

Tudunk bársonyszókbé emeltett minisztert, a kinek figyelmét keltett a pl. n. jait titkára szerkesztette, a ki ma valamelyik porlepte irodában Sanyaró Vendéskedik.

Ismerünk jeles hitszónokokat, kik csaknem országos hírnévre tesznek szert s ha szellem-alkotásaik kutforrásainak felkutatására itönk marad, vagy ha erre vállalkozunk, megtaláljuk a tolvaj nyomot, a mely a tilosból merített.

A felületes kritika, a pajtáskodó bírálat kifogyhatlan a magasztalásban, mit tenne ha tudná, hogy a szellem terméke nem genie, bizonynyal akkor hallgatna, mert saját járatlanságát árulná el.

És ez így megy szöltében hosszában.
Az anyagiak megszerzésének gondját hatványozó ezen század gyermeke sem vehet időt az alapos kutatás és megfigyelésre.

Rohan a kenyérszerzés kitűzött célpontja felé és rohanása közben sem jobbra, sem balra nem lát.

Itt születnek a század jelesei.
Mi teszi őket nagygyá, hírhedtekké? a cimboráskodás, a közös dicsőítésre szorult pajtáskodás, a páva-tollal való ékeskedés, a plágium.

* * *

A modern közerkölcsök hivatalos mezeje

mértékben részesüljenek, miként azt érdekei elérésében öntudatosan támogatni készek és képesek is. A képességet pedig nem ok nélkül hangsúlyozom, mert köztapasztalás bizonyítja, hogy a legőszintébb jó akarat is üdvtelen, midőn annak megvalósítása avatatlan, szellemileg gyöngye tényezőkre bízatik.

A jogegyenlőség fogalmának helytelen kiterjesztésével ütött ily sebek egyike — a sajtószabadság túltengése.

Távol áll tőlünk, hogy a gondolatnyilvánítás szabadságának alkotmányunkkal egybeforrt természetes jogát akár csak egy szemérről is kibébiteni akarnók. Látna azonban a napról napra ismétlődő, s újabb és újabb alakban fölszínre került mind ama viszásságokat, miket a hivatatlan szellemi proletarizmus önkénye e valóban magaslatos jognak birtokában elkövet, nem önkéntelen fog-e lelkünkben fölmerülni az aggó kérdés: vajjon helyén való, megengedett vagy tűrhető állapot-e hát a jogszerűséggel palástolt eme visszaélések további elnézése?

Aki figyelemmel olvasta a lapok 35 ik számának a *vidéki sajtó* fél-szecségeiről alaposan értekező cikkét, s közvetlenül nyerhető tapasztalataival az ott felsoroltakat egybevetni hajlandó, lehetetlen, hogy e kérdésekre a rideg, tagadó válaszon kívül, komoly őszinteséggel, egyéb feleletet adjon.

Az „a vidéki sajtó,” melytől méltán várhatnók, hogy „egy kisebb társadalom fénycsokorozza viszásgárogózzék, s melyen a társadalom normája felfogható s örökre letörülhető és megsemmisíthető legyen”; mely oly büszke garral hivatkozik a meg sem közelített *közérdek és közvéleményre*, ma — tisztelet a kivételeknek! — korántsem a *szellemi produkálás* magaslatos művésze, hanem a legbárgyább lelki szegénység bilincseibe nyűgözött, avatatlan kontárok kezébe játszott s a munka- és sajtószabadság

czimén öncéluságra kizsartott durva ipari munka, melynek megrendszabályozására a törvényhozásnak bölcsesége útát-módját találni eddig nem tudott.

Már pedig ez az állapot tűrhető; s kétséget nem szenved, hogy ez a pirulásra készítő szabadosság legalább is megérdemelne annyi jóakaró gondosságot, mint egy tyúkszem, mely hogy ne sajogjon, csakis *képesítéshez* kötött eszmadia munkájába szorítható be!

No, hát ha a humanitás nevében védjük az állatokat, védjük a vagyont és életet, megrendszabályozzuk az egészség nevében az ételmi czikkeket szolgáltató kézműveseket; előzetes biztosításokat kívánunk a „mestertől,” hogy rákészsége legalább a valószínűség biztosítékát nyújtsa arra, hogy ismeri mestersége csínja binját, van reá alapja megbírálni és ellenőrizni „legényei” sültjéi-főzjéit; — és e mellett senkinek sem jut eszébe azt mondani, hogy ez az iparszabadság korlátozása, hanem csak a „szabadság” megóvása: mi volna természetesebb, jogosabb és bölcsőbb intézkedés, mint a sajtószabadság érdekei és reputációja szempontjából törvénybe iktatni azt az egyszerű, okos tanácsot, hogy *„aki nem tud arabusul, ne is beszélhessen arabusul!”*

A sajtó szabadság legyen általános, örök jog azokra nézve, akiket szilárd jellem, feddettlen előélet, becsületes törekvés, rátermettség és dokumentált készség okán megillet. Szóval *kötelesség a lapszerkesztő* mint mesternek *jogosultsága* bizonyos értékű szellemi és erkölcsi tőkéhez, törvényileg szabatosan körülírt *tudományos előképzettséghez*.

Mindaddig, míg a törvényhozás ily óvórendszabályok alkotásáról nem gondoskodik, el lehetünk rá készülve, hogy a vidéki sajtó világrengető hóbortjai, s a revolver-zsurnalisztikának becsület gyilkoló üzérkedése még akkor sem lesznek meggátolhatók, ha a nagy közönség józan és felvilágosul-

tabb része azokat szerzőikkel együtt az érdemelt — *megvetésre* kárhoztatja.

Senex.

Kedves barátom!

(Folytatás.)

Bucstú mondtam Fiumének s egy, kellemesen eltöltött tíz nap emlékével távoztam új barátain köréből, kik többnyire vasutiak — köztük egy kecskeméti is — voltak.

Utamat most a „Déli Vasut” vonalán folytathatom, mely társaságnak itt közös pályaháza van a „Magy. kir. Államvasutak” vonalaival — és éppen ebben van . . . pardon. hála neked azóta mar behozott zóna idő . . . most már csak volt „egy kis bökkendő.”

Ne feledjük, még mindig az indóházban vagyunk. Az utasok egyrésze Zágráb, másik fele Triest felé váltott jegyet.

Megrogyott gavalierok, mindmegannyi kiérdemült csatló; s az idők vasfoga által nem kimélt amazonok, állnak a sorompó egyik felet. Ezek Zágráb felé törekednek; az ő idejük budapesti idő 4 óra 18 percz.

Hetyke gigerlik, vagy ha úgy tetszik fenegyerekek, mindannyi ellenállhatatlan; fess, pajkos donnak egész serege párosával lejt a másik oldalon; ezek Triest felé iparkodnak. Könnyű nekik: az ő órajok prágai időt mutat s így náluk ugyanabban a pillanatban meg csak 4 óra.

Első dolgunk, boldog Triest felé utazóknak, hogy ha már a napot nem is, de legalább a zsebóránkat megállítjuk.

Vesztegelj 18 perczig ördögös kis masina; de még is ne! meg ne állj! Eredj vissza felé. Így ni! 17 percz, 16 percz; mily boldogság! A már elmúlt kedves perczek emlékei újra s újra előtűnnek. De vajjon élek e? Igen, igen! „Cogito” ergo sum! 13 percz! Ekkor mosolygott a kedves tabachina . . . Pompas! De ni-ni, 10 percz! Fizetem a kocsisnak! No kétszer nem fizetek, ez el is maradhatott volna! . . . Eljen! Eljen! Vissza haladtunk a bucsúzashoz. Viszontlátásig! Szervusz! Szervusz! De hova, hova uram? Haladjanak kérem! Haladjok visszafelé, hogy elérjem a prágai időt. Mit gondolnak? 18 perczet nyerni, mely az élet naplójában sem a „sollen,” sem pedig a „haben” oldalon nem könyveltetik, ez nem bolondság! Így ni tehát újra a Corsón vagyok, az meg ott a szálloda. De milyen láma ez? bér-szolga, szobalány, kapus, versenyeznek az elsőségért; talán ezeknek elfeledt-m borra-válót adni? Szerencsém, hogy letelt a 18 percz; tehát újra 4 óra. Borítsuk a multakra a felledés fátyolát, némely dolgot elég egyszer átélni

— Harmadik csemetés, tessék beszálni!

Hát az a sok étes hölgy nem utazik?

Nem, kérem azok a hölgyek fumei — anyósok, kik a vök bosszantására éveiket prágai idő után számítják, s most is a fölött tanácskoznak, hogy Baross minisztertől, egy még előnyösebb idő számítás nyernének. Kérvenyezték, s mit tett Baross? Behozta a zónaidőt, elkövetve azt a megdöglanságot, hogy minden anyóst 20—30 perczcel megfátaltított. Talán neki nincs anyósa?

Most már értelek benneteket budapesti ifjúság, leendő vök, midőn Baross ellen tűntettek!

Egy nagy füttentés, s vonatunk tova Vessünk egy bucstú pillantást sz Adriára. Viszontlátjuk egymást Triestnél.

Mattuglia-Abbázia-nál már ismét fönn vagyunk a Karszt-on; de mi ez a magasság a közelben látszó Mont-Maggiore csúcsához,

„Melynek örökös telében

Sötét felhő ül és havaz,

Mig lábánál a völgy ölében

Rózsák közt szunnyad a tavasz?!”

majd rideg, kopár vidéken halad vonatunk s mintha a természet kárpótlást akarna nyújtani a terméketlenségeért, elhalmozta a Kar-

jén egy kiüríthatatlannak látszó szerbtövös burjánzott fel

Mi lenne az más, mint a hivatalos protekezió.

Kinek lenne az ellen szava, ha a hivatal főnökök, kiknek a dolgok rendje szerint alantassik érdemeiről legjobban, leghívebben kell értesülniök, előre tolják az érdemeseket.

De nem így van. Nem sötét szemüvegen nézünk, ha rámutatunk azon országosan jelenkező társadalmi betegségekre, melynek melegágya a hivatali bureaukban van otthon és mely abban nyilvánul, hogy a hivatalos protekeciót nem a hivatali érdemnek, hanem esetleg a főnök gyengeségeinek legyezgetése, zsarnok hajlamának dédelgetése, a negyvenöt fokos hajlongások s a servilizmus egyéb vegyelemei biztosítják.

El ezzel a protekecióval! Legutoljára mint legrégibb, mint leghatékonyabb, — világielentőségre vergődött emelkedési rügőről, szóunk a szoknya-protekecióról. Boldog, ki raucába kapaszkodhatik, már t. i. a kinek a guszta így tartja.

Trónokat emelt és döntött romhalmazba.

Kabineteket buktatott.

Kegyzeczeket a porból a szédítő magasságig tolt fel.

Köznapj lelkeket a lánglelkek dicsé-nyével övedzett.

A lovagkor viadorjainak becsvágját tüzelte, izmait feszíté és adta neki a tulvilágival határos örömet, a győzedelmes babér felillesztésekor egy elragadó, egy biztató mo- solylal.

Világforgató ereje ma sem hanyatlott.

Ha önerőd, ha saját értéked nem éri fel, nem üti meg az acceptió gradusát, kapaszkodjál a szoknya redőibe, így tartja ezt a mai morál.

Kedves olvasók, mi csak maradjunk csak az egyedül jogosult protekeciónál, mely saját magunk bázisán nyukszik.

Ez az egyedül nemes és biztos alapra helyezett, a többi homokrétegek fölött rengő csajja talaja.

S. II.

szót mindenféle természeti csodákkal. 20-30-ra megy a folyók száma, melyek helyi-elközzel előbukkannak s alig kísérhetjük folyását — elnyeli a föld.

Hát még számtalan Karszt lyuk, a gyönyörű barlangok, hogy csak egyet említsék a közelből, a világhírű Adalsbergi cseppkő barlang.

Utunk nem unalmas többé. Külbenberg Szt. Péter körül a legtermékenyebb völgyek s gyönyörű erdő borította hegyek váltakoznak. A gőzmasina gyakorta figyelmeztet, hogy alagutba jutunk, de alig tettük meg az óvintézkedéseket a füst kizárására, már újból az Isten szabad ege alatt vagyunk.

Szt. Péternél egy felőrat várunk kell, míg megérkezik a Laibach felől jövő gyorsvonat, amely azután örületes gyorsasággal, anélkül, hogy valék valami nevezetes dolog történnék, Divacca, Nabresina s még egy sereg állomás hátrahagyásával, Triestbe szállít bennünket.

Már jóval a megérkezés előtt láthatuk az Adriát, mely itt sokkal impozánsabb, mint Fiuménél, mivel nincsenek a láthatáron szigetek, nincs mi gátat vessen látásunknak; nézhetünk messze messze a semmségbe s mindenütt csak víz és újra víz.

Mind megannyi apró fatörzs úszkálnak a horizonton a hajók, melyek közelből oly nagyok, hogy egy tekintetre át se láthatók.

Triest nagy város, 150 ezer lakossal s kikötője az Adrián közvetített világkereskedelem emporiuma. A Lloyd társaság legnagyobb hajói itt kötnek ki. Egy első rendű három vitorlás gőzöst az „Imperatrix“ et volt alkalommal kivül-belül megtekinteni. Indiából, Bombayból hozott, rizst, babot és valami gyapot feléket. Ennek a hajónak a méretei borzasztók, 160 lépés (körülbelül 80 öl) hosszú s ha a fedélzetről belvilágába tekintünk, úgy tűnik föl, mintha egy három emeletes házról néznénk le. Banatatos az erőssége és meglepő egyes részeinek berendezése. Villany világítási szalonok a legkényesebb igényeket kielégítő kabinok, konyhák, élelmiszer s raktárak. A hajó személyzete nem tudni milyen nemzetiségű, mert még nememűl is kevés beszél. A kikötő egyrésze kizárólag helyi forgalmú. Itt tarkabbnál tarkabb csoportok láthatók. Az afrikai szerezésen nagyon szépen asszimilálódia a némettel, angol- és olaszsal; a magyart talán gyűlöli, mert engem ugyan becsapott a kókus diókkal, — kisült, hogy mind rossz volt a mit egy nagyon és könnyű öltözetben levő fekete bőrű atyától vásároltam.

Nem messze innen van egy nagy hírű szálloda a „Hotel de la Ville“ homlokzatával a kikötőre; távolabb a „Nagy Canalis“, a város testébe benyúló vízenedence, torkolatánál s közepén igen ügyes szerkezetű forgatható hidakkal.

A canalis belső végénél van Sz. Antal temploma. Stizyeri templom, nem rég, 1849-ben épült.

Hatalmas ióni oszlopos előcsarnoka tömve van galambokkal. Belsőjében legmeglepőbb az apsis gyönyörű falfestményével, mely Krisztus Jeruzsálemi útját ábrázolja. — A fépből azt is megtudjuk, hogy katolikus templomban vagyunk.

Nem éppen távol egy díszes kupolás illir templomot találunk, értékes mozaik képkel. A kép értéke nem annyira művészi becsében, mint inkább ama smaragd s gyémánt darabokban keresendő, mely egy-egy gomb vagy nyakék alakjában a kép anyagába beillesztették. — Nehogy azonban valami buzgó hívő lecsókolja, az egész kép üveg borítékkal van fődve.

Utczái közül legszebb a „Corsó“; terei közül a börze és a városházter.

Ellátogattam egy múzeumba, az úgynevezett „Civico Museo Revoltella“-ba. Nagyon szép épület. Br. Revoltella ajándékozta a városnak s hagyott hozzá pénzt is, hogy berendezzék.

Mindjárt az első tereben van I. Na-

oleon maszkja gipszben; világlóító megdermedt vonásait tünteti fel.

A főhelyen Krisztus és Mária nagy érszobornú dicséri mestere Andrea kezét. A szomszéd tereben van pilottól egy eredeti vázlat. A nagy tereben látható Geoffroy hatásos képe. A nyomorúságot ábrázolja, amint egy kaszánya udvarán esznek a koldusok; egyik jobban igyekszik mutatni, hogy elegye szomszédja elől; irigységgel néznek az aggok egy suhanczot, mert jó falat it zagadott el egy nálánál gyöngébb, le hízosan éhesebb öregtől. De a köveszedelem érzete mégis visszatartja őket; új melegek érkeznek. A legridegobb elutasítással mutatnak kaput két éhes gyermeknek. Henjenek máshova... A nyomort élethűbe festeni — képtelenség.

Triest nevezetességeiről kitételeket lehetne írni. De mert éppen hajó indul Miramárba, menjünk mi is oda!

B - r.

(Vége köv.)

Szentes és a megye.

Csongrádvármegyének mintegy 120.000 lakosa közül 30.000 Szentesen, a többi pedig a vármegye területéhez tartozó többi községekben lakik, és mégis a vármegye törvényhatósági bizottságának több mint felét szentesi illetőségű.

E ténykörnyezetben leli okát és magyarázatát, hogy a központon egy tlen egy választott tisztviselő sincs, ki szentesi szellemű ne lenne; hogy akár hivatalból, vagy tassa, akár vicinális vasut építés, az által megállapítása és elépítése van - olyan, addig Szentes érdeke legeg a törvényhatósági bizottság többiségének szeméi előtt, és Szentesnek egy izán, de még egy képzelt érdeke is elégedő a többi községek egyöntú és legmegtanyosabb ohajjának melőzésére.

Ezen anomáliát tetézi még az utóbb időben labra kapott azon töreszés, mely oda irányul, hogy a Szentes városi közgyűlés többsége és többségének feje leányt saojon az egész vidék, de a szentesieknek egy jó része is egész erővel ellenzi, és ezen állapot bekövetkeztétől irtozatát hatalmas manifestációban minden közgyűlésen tultat adja; a megyei adminisztráció a bizgatalambb vadakkal elhalmozott, és a kormányzat akadályai mesterséges uton állítanak elő.

Ezen tért hódító töreszést itelje el a legutóbbi közgyűlés 20 szavazat többséggel és itt láthatuk, hogy Szentes összes vezérei egy taborbba verődtek össze, együtt bírtak és együttesen igazolták, hogy a vármegyében a mai állapot fenn nem tartandó, s hogy a vezéregységek helyi érdekek legyegetésénél a vármegyei összerdek felfogási és előmozdítására érzékkel nem bírnak.

r - f.

Örömmel adunk tért a fenti körleménynek már csak azért is, mert láptnk egy vezércikkében már felemeltük saavunkat Szentes túlkapási ellen és ugyan akkor oda nyilatkoztunk, hogy ha ez a helyzet tovább így tart, kénytelenek leszünk mindent elkövetni, hogy Csongrád városa törvényhatóságilag Szegedhez csatolassék.

Szerk.

Ujdonságok.

november 8

— Czuholó községi képviselő. A f. hó 6 án tartott községi közgyűlésen díg volt jelen néhány községi képviselő. Id. Kádár Henrik úr erőlyes hangon adott kifejezést megbotránkozásának, hogy a községi képviselő nem tesznek eleget köteleességtük és egyuttal felhívta az előjáróságot, hogy figyelmeztesse a községi képviselőket kötelésségeik

pontos teljesítésére. Séllya Gyula községi jegyző indítványára egyhangulag elbátározta a közgyűlés, hogy körülveleg figyelmezteti a községi képviselőket a községi közgyűlésen való megjelenésre. Amnyi tény, hogy a város atyák, ha csak lehet, igen könnyen elzuholják a közgyűléseket; pedig hát nem azért bízza meg őket Csongrád város közönsége, hogy otthon a kuczkóba üljenek, hanem azért, hogy a város polgárainak érdekét szem előtt tartassák. Kéllőben az már régi szokás nálunk, hogy az előle tisztelbeli állásokra igen sok a vállalkozó és ha az ilyen aspiránsokat meg nem választják, annyira szívükre veszik, hogy gyakran a pártnak is hátat fordítanak. De ha akár a megyére, akár a községközönséghez kellene nekik menni a város polgárainak jogait védelmezni, akkor azzal szoktak elő állni, hogy ők bizony nem mennek, mert azért nekik seani sem fizet. Pedig hát nem elég szép fizetés e polgártársak bizalma? Sokkal jobban tennék az ilyen elzuholó képviselő urak, ha állásaikról leköszönnének. Akkor legalább oly egyéneket ajándékozna meg a polgárság bizalmával, kik azzal vissza nem élnének

— Gyanus halál. A m. hó 9-én gyanus halállal mult ki Ambrus István tömörkényi lakos. Ugyan is a nevezett napon Vértés Agoston tömörkényi lelkész megbizta, hogy neki egy fuvarost szerezzen. Ambrus István el is indult fuvarost keresni; utközben azonban betért a csongrád tömörkényi határ szélében létező Bozó Ferencz fele csárdába. Mint egy két óra mulva azzal a hírrel lettek meg a lelkész urat, hogy Ambrus István elköltözött az élők sorából; a forcsma előtt halva találták. Ambrus István a korcsmában pálinkás sörrel itatták és midőn már jól berugott, a korcsmából kivonszolták és vele dulakodtak. Amnyi tény, hogy a csany-közönségi orvos konstatalta, hogy az illetőnek az inge össze volt tépve és a hátán körömmel való karczolások voltak láthatók; tehát bizonyos, hogy a külső erőszak nyomait meglehetett állapítani. De még azt is beszélék, hogy Ambrus Istvánt egy haragosa néhány nappal az előtt agyon ütessel fenyegette. Ebben az egész dologban csak az a feltűnő, hogy az illető hatóság, dacára ezen gyanus körülményeknek, a hullát nem boncoltatta fel.

— Mert a bötti öl. Néhány éve történt egyik szomszéd alföldi városban, hogy egy jómódú gazda ember 40.000 frtot hagyott a tértékút furására. S mikor nagy szerű adományának okát kérdték, hogy miért nem tette nekölára a szép alapítványt, azt mondta reá: „Mert a bötti öl. En már sok okos embert ismertem, ki a böttüöl oktalannodott meg, de még a viztöl senkinek sem lett semmi baja!“ Hát sok okosság van eme egyszerű gondolkozásban, de nem föltétlenül igaz. Az azonban föltétlenül igaz volt eddig, hogy nincs jó vizünk. Pedig néha napján — kivált 50 kr. borosecet mellett — vizre is szomjuhozik a fásult kebel. S mitan nekünk ez ideig nem abadt olyan jómódú gazdánk, ki hogy: „a bötti ne öljön“ vizre hagyott volna 40.000 frtot, igazán szép gondolkozás és dicseretet érdemlő bölcsesség az előjáróság ama buzgó fáradozása, hogy a legutóbbi közgyűlésen meg szavaztatta az ártézi kút költségeit. Ugy tudjuk, hogy bizottságot is küldöttek ki, a módozatok megbeszélése és a szerződés megkötése tárgyában leendő vállalkozóval, Mayer úrral. Mem sokára tehát pinczeterünk a jó friss viz locogása fogja ákíteni s részeseülhetünk abban a jó sorsban, hogy mikor majd zavaros is lesz a Tisza vize, nem kénytelenitünk egy-egy harsát vagy csuka-fiókot lenyelni. Mert ezentúl nem zavarosba, hanem kristályvízbe mártjuk a korsót. Igaz, hogy egy darab pozisznak újra fuoscs, de a gyomor prózája előbb való am!

Erről a kristálytisza gyűlésről mégis kell egy hallamos dolgot is elmondani. Nem szeretünk magán ur emberek dolgaival bajlódni, de ez már annyiszor vétettét föl, hogy a dolog már nem is újság, hanem olyan ócs-

4. oldal.

kaság, mit mégis figyelemmel kell kísérni, hogy miként fejlődik ki. értjük alatta plehánosunk főtisztelendő Hegyi ur történetét, nála csakugyan igazolt dolog, hogy a bűtű szörnyen ölik a jó hirtét. A gyűlésen beszéd tárgyává tették bűtűt s miután igen kemény gorombaságoknak tartják mindenütt, hát elhatározta a gyűlés fölterjesztését a dolognak a patronusok, hogy végre valahára eme igazán türehtelen differentiákat okozó bűtűk méltó elbánásban részesüljenek. „Meri a bűtű is ői ám!

— Megbokrosodtak a központi szálloda bérlőjének lovai e hó 4-én d. e. A hintóban — mely elé a lovak befogva voltak — a bérlő Goda István vendéglős és Erlich Lázár hazaló ültek. Egy szemben lévő kocsis meglegyintette ostorával az egyik lovat, mitől ezek megvadulva kezdtek vagtatni. E veszedelmes helyzetből akarván szabadulni, a hintóból mindketten leugrottak, de oly szerencsétlenül, hogy különösen arczukon tetemes zúzódást szenvedtek.

— Felhívjuk olvasóink b. figyelmét Mandel O. mai számunkban közölt hirdetésére.

Nyilttér.

Van szerencsém ügyfeleimet és ismerőseimet értesíteni, miszerint

ügyvédi irodámat

Lekriniczki Balazsnak iskola utczában a járási főszolgabírói hivatal mellett fekvő házába helyeztem át.

Dr. Csongrádi Gábor
köz- és váltó ügyvéd.

Az Athenaeum naptárai.

Az utóbbi években a magyar naptáriródom terén tagadhatatlanul bizonyos stagnáció, hogy nem mondjuk, hanyatlás állott be. A naptárak, melyek azelőtt nemcsak a közönség nagy zömének, hanem

a legműveltebb s legelőkelőbb közönségnek is kel. Naptárrész 16 lap közbetett naptár-ívekkel — Az év történetéből 48 lap 42 képpel — Szépirodalmi rész 80 lap — Tiszti Czimtár 212 lap — Vasárok jegyzéke 20 lap Összesen tehát 488 lap 42 képpel. A nagy képes naptár ára 1 frt.

Az egész magyar naptár-iroda annak új lepdület és virágzást ad az a körülmény is, hogy az Athenaeum irodalmi társaság a nagy naptár-mellett most új, renkívül érdekes s e mellett hűzspótló naptárak egész sorozatát bocsátja a könyvpiacra. E naptárak a következők: Az Athenaeum kis képes naptára. Az Athenaeum magyar közigazgatási kalendáriuma. Az Athenaeum magyar Kossuth naptára. Az Athenaeum Petőfi naptára. Az Athenaeum zóna naptára. Végül az Athenaeum dalos nép-naptára.

Az Athenaeum irodalmi társaság az 1892-ére tehát nem kevesebb mint hat új, szebbnél-szebb naptárt adott ki s a gyönyörű színes czimképű, gazdagon illusztrált könyvek diszítik intzet nyomdáját.

Első sorban emlíkezünk meg az Athenaeum Kossuth naptáráról, melyet nevezetessé tesz, hogy Kossuth Lajos maga egy nagy tantmányt küldött a szerkesztő felkérésére e naptár részére. Tadmunkal ez az első eset, hogy Kossuth Lajos naptárba ír s még érdekesebbé teszi s vállalatot, hogy Kossuth ezikke a naptári magyarázatról szól s a nagy számból sokoldalú, tényes aományait is új oldalról mutatja be Kossuth az értekezést amilyen emlékezet szentől saját maga számára még 1875-ben írta, s azóta a dolgozat irónányai közt hevert. A naptár szerkesztőjének tudomására jutván az értekezés létezése, felkérte a szerzőt, engedje azt át a naptár számára. Megette. Eklép utott az Athenaeum Kossuth naptára a renkívül érdekes és tanúságos munka birtokába. A naptár állóben Kossuth saját kéziratának hasznát is közli és Kossuthra s családára vonatkozó számos cépet és cikket tartalmaz. Tartalmából kiemeljük a következőket:

Kossuth Lajos élete 9 képpel. — Kossuthoz. Költemény Iaczedy Lászlótól. — A sonka honvéd Elbeszélés. — Budapest és Bécs. Rty Deszótól 4 képpel. — A honvéd családja. Elb. szelés. — Az új Kossuth-nóta. E naggyek szöveggel Szentirmay Elemértől. — A munkások világmozgalmá. — Adomak. — Közhasznu tudnivalók stb. stb. A naptár ára 30 kr.

A mily kitűnő ezme a Kossuth naptár, oly jó gondolat a Petőfi naptár is. Az Athenaeum, Petőfi műveinek kiadója, mely angyi érdeme: szerzett a Petőfi kultusz körül s mely Petőfi műveinek szebbnél-szebb kiadásáról gondoskodott és legújában megint egy új Petőfi-kiadást kezdett meg, e naptárral is hozzá kívánt járulni s nagy költő iránti kegyelt emeléséhez. S e célját teljesen elérte. A becses könyv tartalmát következőkben ismertetjük.

Petőfi élete és költészete 6 képpel. — Petőfi sirja. Költemény Komócsy Józstól. — A rigmusojegyző, Elbeszélés Sebők Gyulától. — A szob kiraly

dráma 2 képpel. — Nóta a fonóleányról, Költemény Komócsitól. A szobámról Elbeszélés Murai Károlytól. — Havnald Lajos. Arcképpel. — A Petőfi Társaság 3 képpel. — A pusztá rendőrei Kata Elektől. — A négy kabátok Elbeszélés László Elektől. — Adomak. — Közhasznu tudnivalók stb. stb. A naptár ára 40 kr.

Jó ezme volt s teljes mértékben meg il valóított az Athenaeum dalos nép-naptára, mely a magyar dalnak van szentelve s a legkedvesebb, legszebb magyar népdalekat közli. A magyar népdalról annak leghivottabb művelője idősb Ábrányi Kornél értekezik. A naptár számos becses kótát is közöl s zeneszerzők, művészek arcképeit adja. Tartalma nagyjában a következők:

Magyar királyhimmusz Komócsi Józseftől. — A magyar népdal Id. Ábrányi Kornéltól. — Petőfi dalaiból Képekkel. — Id. Ábrányi Kornél: 3 dallam hangjegyekkel. — A flunk telessége Elbeszélés Erdél Gyulától. — Szentirmay Elemér életrajza arcképpel. — Az új Kossuth-nóta, Daru meg jó, Huzzad cigány Dal a Sugár Jancsirtól; hangjegyekkel és szöveggel Szentirmay Elemértől. — Blaha Lujza arcképpel. — Vidor Pál arcképpel. — Pap Zoltán életrajza, arcképe és 1 dallama hangjegyekkel. — A reszeg médium László Elektől. — Zimay László életrajza, arcképe és 2 dallama hangjegyekkel. — Angyal Ármánd életrajza, arcképe és két dallama stb. stb. Ára 30 kr.

Nem hagyhatjuk említés nélkül a zóna-naptárt, mely a vasuti humor egész tárházát s a vasuti tudnivalók minden részletét nyújtja s melynek tartalmából áll-n itt:

Baross Gábor életrajza arcképpel. — Kéj-utazás Elbeszélés. — Zónás tréfák. Képekkel. — Kivonat a vasuti üzletszabályzatból. — Közhasznu tudnivalók. — A magyarországi vasuti állomások és azok főnökeinek névsora. — 2 térkép stb. stb. Ára 25 kr.

Az Athenaeum magyar közigazgatási kalendáriuma az összes magyarországi tisztviselők és hatóságok pontos teljesen megbízható czimtári adatait tünteti ki E naptár is igen czéresien tartós kemény táblába van kötve. Ára 70 kr.

Az Athenaeum kis képes naptára a nagy képes naptár összes szépirodalmi és illusztrált részét magában foglalja s így azoknak, kik a tiszti czimtárt nélkülözhetik, kevés pénzért gazdag olvasmányt nyújt. Ára 60 kr.

Mindezekből látható, hogy az Athenaeum naptárai 1892-re nem kis meglepetésül szolgálnak a közönségnek s oly becses és gazdag tartalmat nyújtanak, hogy hivatalva vannak a naptáriródom új fellendülésének első szimptomái lenni.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.
Kiadó lap-tulajdonos: SCHWARCZ SANDOR.

**Rendkívül fontos talál-
mány gyengeség ellen!**

FÉRFIAKNAK

A cs. és kir. szab. Potentator-ral gyógyulhatnak férfiak rögtön, tartósan és utóbajok nélkül, még oly esetekben is, hol semmi sem használt; még több évi gyengült vagy elvesztett erő is helyreállíttatik (külsőleg észrevehetetlen, garantírozott ártalmatlan, izgalom nélküli, kellemes gyógy. mód.) Hires tanárok elismerő nyilatkozatai legmelegebb orvosi ajánlások és az alaposan kigyógyultak ezernyi hálaírat érdekel nélkül tanácsolják a cs. és kir. szab. Potentator alkalmazását. Maradandó eredmény. A küldés és csomagolás diskréczióval. Tartalom és származás felismerhetetlen. Dr. Altmann Károly, Wien, VII., Mariahilfstrasse 70. sz. Felvilágosító röpíratok kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

11

HIRDETMÉNY!

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására hozni, hogy itt helyben a Szé. háromság téren egy itt még nem látott viasz-bábukkal ellátott; viághírű látványosság van, melynek szives megtekintésére a n. é. közönséget tisztelettel meghívom.

Ma ujjonnan érkezett Párisból.

PROGRAMM:

- Fantázia képek az alvilágból.
- Orfeus az alvilágban.
- A világ pusztulása és a halottak feltámadása.
- A paradicsom
- Egy Carnéval az alvilágban.
- Egy katona tábor, — és egy konyha az alvilágban.
- Cirkus az alvilágban. — Egy magyar vendéglő az alvilágban.
- A Sátán asszony szobája.
- Elete és halála a mi arunk Jézus Krisztusunk képben.
- Seiroskop viaszbábukkal, azonkívül itt elő nem sorolható láttnivalók.

N. é. közönség, szerénység, szerényen léptem a városba nem hirdetek dobszóval, nem csinállok semmilyármát, hanem arról kezeskedem hogy a ki látogatásával szerencsétlen szásszor többet fog nálam látni mit a mennyit remél, és megelégedetten fog távozni.

tisztelettel: MANDEL O.

Melléklet a „Csongrádi Lap“ 40-ik számához.

8428 szám.
alisp. 1891.

Csongrádvármegye alispánjától.

Hirdetmény.

Csongrádvármegye törvényhatósági bizottságának folyó évi október hó 30-án és folytatva tartott rendes közgyűlésén 254 sz. a. hozott határozata folytán ezenel közhírré teszem, mikép Fabián Tóth István a szentesi II-ik alválasztó kerületben választott törvényhatósági tag, tagságáról lemondott, Lovas András a csongrádi II-ik alválasztó kerületben választott bizottsági tag pedig elhalálozott s helyük időközi választás útján fog betöltetni.

Ezen választás határidejéül a törvényhatósági bizottság fent idézett határozatával **folyó hó 17-ik napja tüzetik ki**, mely napon a szavazat lapok az 1886 évi XXI. t. cz. 39 §-a értelmében reggeli 9 órától esti 4 óráig fogadtatnak el.

Választási helyül a szentesi II. alválasztó kerületre nézve a vármegyei közgyűlési termét-, a csongrádi II. alválasztó kerületre nézve pedig Csongrád község tanácskozási termét tüzöm ki.

Midőn ezekről, valamint arról, hogy a már idézett törvényhatósági bizottsági határozattal választási elnökül a szentesi II. alválasztó kerületbe Bányai József, — a csongrádi II. alválasztó kerületbe pedig Ujhelyi Nándor s pótelnökül Burián Lajos és Dr. Mátéffy Ferencz, illetve Réthy Ferencz bizottsági tagok küldettek ki, — a választó közönséget értesitem, egyszersmind a törvényhatósági bizottság ez időszertinti tagjainak névsorát a következőkben közlöm:

I. Virilis bizottsági tagok:

Örgróf Pallavicini Sándor, Gróf Károlyi László, Schwáb Jakab, Zsilinszky Mihály, Ormodi Béla, id. Faragó Mihály, id. Sarkadi Nagy Mihály, Gróf Szapáry Géza, Zsoldos Ferencz, Dr. Ulár István, id. Sarkadi Nagy Antal, Jurenák Imre, Filó János, id. Mátéffy Ferencz, Kohn Adolf, Sváb Gyula, Eszes Mátyás, Stammer Sándor, Ruzs Molnár Sándor, Weisz Lőrincz, Novák József, Szeder János, Epstein János, ifj. Vecseri János, Magyar Imre öttömösi, Bagi Mihály, Rudnyánszky László, id. Jerney Mihály, Szarka Mihály, Hegyi Antal, Kanitzer Adolf, Dallos Szilágyi Sándor, Dr. Ecséri Lajos, Dr. Pollák Sándor, Endre Antal, Forgó G. Pál, Dósa Béla, Dr. Kazali Imre, Dr. Mikecz Ödön, Körrey Ferencz, Gerőcz Lajos, Vajda Sándor, Szürszabó

Nagy Imre, Kohn József, Kiss Zsigmond, Kass Gusztáv, Szobotka Fülöp, Czukor Emil, Lázár István, Horváth János, Soós Pál, Horváth Sándor, Rác László, Szvoboda Ferencz, Polgár János, Fekete Márton, Bró. Maasburg Sándor, Szeder Imre, Ujhelyi Nándor, Kanász Nagy Imre, Sárdi Mihály, Csúcs, János, Csúcs Antal, Babos Sándor, Szabotka Gusztáv, Czukkermann Károly, Halus József, Sulcz Lajos, Dr. Beregi József, ifj. Piti József, Keller Lajos, Berkecz Ferencz, Sarkadi Nagy Ferencz, Széll Bálint, Pákolicz János, Dr. Reisz Soma, ifj. Sarkadi Nagy Antal, Rabi Ferencz, Jurenák Béla, Dr. Schlesinger Károly, id. Greskovics Pál, Krepalek Lajos, Pintér András, Sarkadi Nagy Sándor, Bamberger Lipót, Maróthi István, Rác Ferencz, Piti Péter, Vindis János, Kertész Mór, Nagy Imre, Tajthy Kálmán, Mezei Mór, Cs. Forgó József, Fried Zsigmond, Kristó Nagy Imre.

II. Választott bizottsági tagok.

Aradi Kálmán, Abaffy Zsigmond, Burg Dénes, Burián Lajos, Bányai József, Babos Bálint János, Beszedics István, Bálint József, Bartucz János, Bojniczer Antal dr., Burger Alajos, Czékus Andor, Cseh Pál László, Dr. Csató Zsigmond, ifj. Czékus Ferencz, Csemegi Antal, Dudás Béla, Éder

János, Dr. Filó Lajos, Faragó Albert, Fehér Antal, Gombos József, Grünner Géza, Gyulai Sándor, Hölzer Adolf, Hoffer Antal, Héjja Lajos, Hódy János, Herke Ferencz, Hegedüs István, Illés Jenő, Ivánkovics Imre, Illés Ant.-i, Józsa György, Kovács János, Kátai Pál János, Kuklies György, Komjáthi Mór, Kálmán N. Imre, Kristó Nagy István, Kálmán István, Kálmán Mihály, Korbuly Béla, Kalapis János, Dr. Lábos Endre, Lászlóffy László, Mészáros Miklós, Mészáros István, Mezei Pál, Mészáros Károly, Dr. Máteffy Ferencz, Ónody Lajos, Pataki József, Pásztor János, Pap Ákos, id. Piroska István, Pap Ödön, Réti Ernő, Rácz András, Réti Ferencz, Sarkadi Nagy Mihály, Soós Ferencz, Soós Sándor, Söhlya Gyula, Söhlya Antal, Szántó Dániel, Szántó Lajos, Szabó Imre, Szabó Sándor, Szepesi János, Szél Antal, Szoboszlai Szabó Bálint, Szépe Károly, Szóke Pál, ifj. Szepesi József, Szluha Imre, ifj. Temesváry Antal, ifj. Tekulics János, Tary Endre, id. Temesváry Antal, Tajthy Ferencz, Tóth Kálmán, Udvardy Sándor, Varjassy István, Wittich Sándor, Varga Imre, Vimmer Károly, Varga Károly, Várady Lajos, ifj. Várady Lajos, Zolnay Károly, Zádory Máttyás, Zsarkó Ferencz.

Szentesen 1891. évi november 5-én.

Stammer,
alispán.

VASUTI MENETREND.

Csongrádról indul — d. e. — —	10 —
K-Kis-Szállásra érkezik — — —	10 5
Félegyházára — " " — — —	11. —
Szegedre ind. (sz. v.) — — —	11 47
Szegedre érkezik — — — — —	11 47
Budapestre ind. (gy. v.) — — —	11 47
Budapestre érkezik — d. u. — — —	2 05
<hr/>	
Csongrádról ind. — d. u. — — —	2 10
K-Kis-Szállásra érkezik — — —	2 48
Félegyházára — " " — — —	3 13
Szegedre ind. (gy. v.) — — —	3 46
Szegedre érkezik — — — — —	4 44
Szegedre ind. (sz. v.) — — —	4 53
Szegedre érkezik — — — — —	6 43
Budapestre ind. (sz. v.) — — —	5 02
Budapestre érkezik — — — — —	8 40
<hr/>	
Budapestről ind. (sz. v.) d. e. — —	7 45
Félegyházára érkezik — — — — —	11 35
Csongrádra ind. — d. u. — — —	12 05
Csongrádra érkezik — — — — —	12 35
K-Kis-Szállásra érkezik — — —	1 08
Csongrádra ind. — — — — —	10 47
Szegedről ind. (gy. v.) — — —	11 46
Félegyházára érkezik — — — — —	12 05
Csongrádra ind. — — — — —	12 05
Csongrádra érkezik — — — — —	1 08
<hr/>	
Budapestről ind. (sz. v.) d. u. — —	12 —
Félegyházára érkezik — — — — —	4 39
Budapestről ind. (gy. v.) — — —	1 25
Félegyházára érkezik — — — — —	3 45
Csongrádra ind. — — — — —	5 10
K-Kis-Szállásra érkezik — — —	5 37
Csongrádra ind. — — — — —	6 10
Szegedről ind. — sz. v. — — —	3 15
Félegyházára érkezik — — — — —	4 52
Csongrádra ind. — — — — —	5 10
K-Kis-Szállásra érkezik — — —	5 37
Csongrádra érkezik — — — — —	6 10

Az Athenaeum naptárai.

Jó eszme volt s teljes mértékben meg is valószínűsített az Athenaeum dalos nép-naptára, mely a magyar dalnak van szentelve s a legkedvesebb, legszebb magyar népdalek között. A magyar népdalról annak legbivottabb művelője idős Abrányi Kornél értekezik. A naptár számos becses kótát is közöl s zeneszerzők, művészek arcképeit adja. Tartalma nagyjában a következő:

Magyar királyhimnusz. Komócsi Józseftől — A magyar népdal. Id. Abrányi Kornél. — Petőfi dalaiból. Képekkel. — Id. Abrányi Kornél: 3 daltam hangjegyekkel. — A flunk felesége Elbeszélés Erdélyi Gyulától. — Szentirmay Elemér életrajza arcképpel. — Az új Kossuth-nóta, Daru meg jó, Huzzad cigány Dal a Sugár Javasról; hangjegyekkel és szöveggel. Szentirmay Elemértől. — Blaha Lujza arcképpel. — Vidor Pál arcképpel. — Pap Zoltán életrajza, arcképe és 1 dallama hangjegyekkel. — A reszeg médiom László Elek-től. — Zimay László életrajza, arcképe és 2 dallama hangjegyekkel. — Angyal Ármánd életrajza, arcképe és két dallama stb. stb. Ára 30 kr.

Nem hagyhatjuk említés nélkül a zóna-naptárt, mely a vasúti humor egész tárházát s a vasúti tudnivalók minden részletét nyújtja s melynek tartalmából álljon itt:

Baross Gábor életrajza arcképpel. — Kéj-utazás Elbeszélés. — Zónás tréfák. Képekkel. — Kivonat a vasúti üzletszabályzatból. — Közhasznú tudnivalók. — A magyarországi vasúti állomások és azok főnökeinek névsora. — 2 térkép stb. stb. Ára 25 kr.

Az Athenaeum magyar közigazgatási kalendariuma az összes magyarországi tisztviselők és hatóságok pontos teljesen megbízható ezimintáit tartalmazta ki E naptár is igen czé szeritlen tartalom kemény táblába van kötve. Ára 70 kr.

Az Athenaeum kis képes naptára a nagy szét magában foglalja s így azoknak, kik a tiszt ezimintát nélkülözhetik, kevés pénzért gazdag olvasmányt nyújt. Ára 60 kr.

Mind ezekből látható, hogy az Athenaeum naptárai 1892-re nem kis meglepetésszerű szolgálnak a közönségnek s oly becses és gazdag tartalmat nyújtanak, hogy hivatva vannak a naptárodalom új fellendülésének első szünetpontjait lenni.